

ת"פ 16397/05/12 - מדינת ישראל נגד אליהו חלילי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16397-05-12 מדינת ישראל נ' חלילי

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
אליהו חלילי ע"י ב"כ עו"ד ליאור ביבי

החלטה

רקע

1. הנאשם הודה בעקבות הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן, בכך שביום 1.7.09, עת נסע באוטובוס אגד מתל אביב לירושלים, עשה מעשה מגונה במתלוננת. הנאשם התיישב בסמוך למתלוננת, הניח את תיקו ומעילו על גופו, כששרוול המעיל מונח על גופה של המתלוננת. בהמשך, נגע הנאשם בחזה של המתלוננת, וזו התרחקה ממנו וצעקוטיה הביאו לכך שהנאשם עבר לשבת במקום אחר.
2. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש של 3 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת, בעוד שב"כ הנאשם חופשי בטיעונו הן בשאלת ההרשעה והן בשאלת העונש. עוד הוסכם, כי יתקבלו בעניינו של הנאשם תסקיר שירות מבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

תסקירי שירות מבחן

3. בתסקיר מיום 11.11.13 מסרה קצינת המבחן, כי הנאשם כבן 27, מקיים אורח חיים דתי, נשוי, עובד כתומך מערכות מחשוב בחברת היי טק ומתגורר עם אשתו בגבעת שמואל. לנאשם אין עבר פלילי, הוא גדל במשפחה דתית והוא הבן הצעיר במשפחת מוצאו. הנאשם שיתף את בני משפחתו בהליך המשפטי המתנהל כנגדו, ומסר כי הוריו הביעו בפניו את עמדתם השלילית והביקורתית ביחס למעשיו אשר נוגדים את הערכים על פיהם הוא גדל וחונך.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד והשיג הישגים מרשימים במסגרת לימודיו, למרות שסבל מבעיות רפואיות. בהמשך, התגייס במסגרת ישיבת הסדר וסיים שירות צבאי מלא בתחום המחשוב. לאחר שסיים את מסלול ההסדר, למד בבית הספר הגבוה לטכנולוגיה בירושלים בתחום המחשב, וסיים לימודי תעודה בטכניון במסלול להכשרת מנהלי

רשתות, ואף המשיך ללמוד לימודי אבטחת מידע בבית הספר לאבטחת וללוחמת מידע. במקביל, הנאשם הוכשר בתחום האימון וההתפתחות האישי, ובשנת 2011 השלים את לימודיו, והוא מוסמך להנחות ולעבוד בתחום. בשנת 2012 אף סיים קורס הכשרת מאמנים בכירים באימון אישי, זוגי ועסקי, והציג אישורים בעניין. משנת 2010 הנאשם עובד בתחום הה"טק ונמצא על ידי מעסיקיו כבעל ידע רב והבנה בתחום עיסוקו, שאפתן וחברותי. בנוסף, הנאשם מתפרנס בשעות הערב מעיסוקו כעצמאי בתחום האימון האישי והזוגי.

4. הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן כי כאשר הגיע לגיל 21 החל להכיר בנות באמצעות שידוכים למטרות נישואין, כמקובל בציבור הדתי, הפגישות עם הנשים לא כללו מגע פיזי. בהיותו כבן 25 הכיר את אשתו ובהמשך הם נישאו. הנאשם שיתף אף אותה בהליך המשפטי, ותיאר כי על אף תגובתה הביקורתית ביחס למעשיו, היא מהווה עבורו מקור לתמיכה רגשית. בהמשך מתאר שירות המבחן את התפתחותו והרגליו המיניים של הנאשם כמפורט בעמ' 3 לתסקיר.

5. במהלך האבחון, הנאשם תיאר בפני קצינת המבחן בוושה בעקבות המעשה, והסביר את הרקע למעשה, בכך שנסע ללימודיו ובדרך על רקע חסך שחש בעקבות איסור מגע פיזי עם נשים בחברה בה גדל, ועל רקע צרכיו במגע בשל דחף מיני שחש ובשל סקרנות וריגוש מיני, הניח את תיקו על מנת להסוות את מעשיו ונבהל מתגובתה הנסערת של המתלוננת בעקבות המעשה. הנאשם אף מסר כי נבהל ממעשיו, חש מושפל ומובך מתגובות שאר הנוסעים באוטובוס, וציין כי מיד לאחר האירוע התנצל בפני המתלוננת.

הנאשם הביע בפני קצינת המבחן הכרה ביחס לבעייתיות שבהתנהלותו כפי שבאה לידי ביטוי בעת ביצוע העבירה ביחס לפגיעה של מעשיו במתלוננת. הנאשם הבין כי הוא פגע בכבודה של המתלוננת, בייש אותה ופגע בפרטיותה ללא רשותה, חש אמפתיה כלפי המתלוננת והביע רצון לפצות אותה.

6. הנאשם שלל בעייתיות בתחום התפקוד המיני. שלל דחפים מיניים מוגברים ושלל בעייתיות בתחומי חיי השונים. יחד עם זאת, הביע נכונות לשותף פעולה עם שירות המבחן כפי שידרש. קצינת המבחן ציינה כי מהערכת המסוכנות המינית שנערכה לנאשם, עולה כי אין מדובר בסטייה מינית, וכי הוערך שהנאשם יוכל להפיק תועלת מטיפול פסיכו-חינוכי וייעודי לעברייני מין. רמת המסוכנות המינית הוערכה כבינונית. בסופו של יום קצינת המבחן המליצה כי הנאשם ישתלב בקבוצה ייעודית לטיפול בעברייני מין, הנאשם הסכים לכך, וקצינת המבחן ביקשה לדחות את הדיון לצורך מעקב אחר הנאשם.

7. בתסקיר מיום 9.2.14 עולה כי הנאשם מגיע באופן קבוע למפגשים הקבוצתיים, השתלבותו בקבוצה היא חיובית, והוא מגלה מחויבות ואחריות כלפי ההליך הטיפולי, מעמיק בבדיקת המניעים הרגשיים שעמדו בבסיס ביצוע העבירה, ומתייחס לעיוותי החשיבה ולחלקים באישיותו, בתפיסתו ובדפוס התנהגותו המינית הבעייתית, אשר תרמו לביצוע העבירה. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מבטא הכרה ביחס לאחריותו למעשיו, מכיר בחומרתם, מתקשה להתמודד עם ההליך המשפטי וחושש מפני תוצאותיו, נוכח תפיסתו העצמית כאדם נורמטיבי שומר חוק.

קצינת המבחן המליצה שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו עונש של של"צ ומבחן, וזאת, בהתחשב בגילו הצעיר, בכך שמדובר במעידה היחידה בפלילים ומאז ביצוע העבירות, עברו למעלה מארבע שנים, וכי הרשעתו עלולה לפגוע בעבודתו אם ירצה להשתלב במסגרת גופים וארגוניים ממשלתיים, בהם נדרשת הצגת תעודת יושר. כמו כן, קצינת המבחן סברה כי הרשעתו עשויה לפגוע בהתקדמותו המקצועית ובפרנסתו, ובכך תפגע בחלקים החיוביים בתפקודו ותוביל ללחצים ומתחים העשויים להקשות על הליך שיקומו, ולהגביר את רמת הסיכון להישנות הבעייתיות בהתנהגותו המינית בעתיד.

דו"ח הערת מסוכנות

8. בעניינו של הנאשם אף נערכה חוות דעת של המרכז להערכת מסוכנות מיום 15.10.13, וזאת טרם השתלב הנאשם בקבוצה הטיפולית. בחוות הדעת מפורטות בהרחבה נסיבותיו האישיות של הנאשם, התפתחותו המינית, ההיסטוריה הרפואית, וכן את תיאורו ויחסו לעבירה הנוכחית. מעריכת המסוכנות לא התרשמה מכך שמדובר בסטייה מינית, והיא התרשמה שהנאשם יוכל להפיק תועלת מטיפול פסיכו-חינוכי ייעודי לעברייני מין. מעריכת המסוכנות העריכה את רמת המסוכנות המינית של הנאשם כרמה בינונית.

9. הנאשם נמצא מתאים לבצע עבודות שירות.

טיעוני ב"כ הצדדים והנאשם

10. ב"כ המאשימה ביקש מבית המשפט שלא לבטל את הרשעת הנאשם, ולהטיל על הנאשם עונש של שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות, שכן עונש זה הולם את סלידת החברה ממעשיו של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגיש את הפגיעה החמורה במתלוננת כתוצאה מהמעשה, אשר הנאשם רמס את כבודה כדי לספק את צרכיו המיניים, וכל זאת בפרהסיה. ב"כ המאשימה ביקש לתת משקל נמוך לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ולתת דגש על שיקולי גמול, הרתעה והגנה על הציבור. עוד טען ב"כ המאשימה כי הנאשם אינו עומד במבחן הלכת כתב, שכן אין פגיעה קונקרטית בנאשם כתוצאה מהרשעתו, אלא ייתכן שקידומו המקצועי ייפגע. ב"כ המאשימה סבר שיש להרשיע את הנאשם, וזאת כדי שלא יוכל לעסוק בתחום האימון האישי, מחשש שמא יפגע באחרים.

11. ב"כ הנאשם ציין כי בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, עליו לשקול את השיקולים האינדיבידואליים המתאימים לתיק שבפניו, והדגיש כי מדובר באירוע שהתרחש לפני כחמש שנים. כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר, כשלוש שנים לאחר ביצוע העבירה. הנאשם לקח אחריות למעשיו. מאז האירוע הוא התקדם בחייו המקצועיים והאישיים, הוא רכש לעצמו מקצוע והתחנך. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירת מין במדרג נמוך. הנאשם לקח אחריות למעשיו והתנצל עליהם כבר בעת החקירה. הנאשם חש אמפתיה כלפי המתלוננת, מבקש את סליחתה ומוכן לפצותה. התסקיר בעניינו של הנאשם חיובי ביותר. הוא הלך לטיפול. שירות המבחן התרשם שהטיפול מועיל. ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם מאוד והציב לו גבולות. הנאשם לא הסתיר הליכים אלה ממשפחתו,

ורוצה הוא להמשיך בחייו. ב"כ הנאשם הדגיש את תפקודו החיובי ביותר של הנאשם במשך השנים מאז ביצוע העבירות, וטען כי הרשעתו תוביל לפגיעה קונקרטיה בנאשם. כמו כן, הגיש ב"כ הנאשם פסיקה לתמיכה בטענותיו הן בשאלת ההרשעה והן בשאלת העונש.

12. אשתו של הנאשם מסרה כי הם נשואים מזה כשנתיים וחצי. הנאשם סיפר לה על הפרשה בתחילת הקשר, היא תומכת בו, סומכת עליו במאה אחוז שהמעשה לא יישנה, וכן סיפרה כיצד ההליך המשפטי השפיע על המשפחה ועל כך שהחליטו שלא להרחיב את המשפחה ולהחליט החלטות בחיי הנישואין, עד לסיום ההליך, ותיארה את תחושת חוסר הוודאות בהם הם חיים.

13. הנאשם שב והביע גם בפני בית המשפט את חרטתו הכנה מעומק הלב. הנאשם הבין היטב את הנזק אשר הוא גרם לנפגעת העבירה, ומסר כי הוא מתמיד בטיפול, והקבוצה טובה ומועילה לו. הנאשם אף הסביר כיצד ההליך המשפטי עצר את מהלך הרגיל של חייו, הן במישור האישי והן במישור התעסוקתי, וביקש כי בית המשפט לא ירשיע אותו.

דין והכרעה

14. מאחר שמדובר בהסדר טווח, הצדדים לא טענו למתחמים, ועומדות בפני בית המשפט שתי שאלות: האחת, שאלת הרשעת הנאשם, והשניה, האם יש להטיל עליו עונש של "צ", או עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

15. אשר לשאלת ההרשעה, הכלל הוא כי יש להרשיע אדם בפלילים ורק בנסיבות חריגות ויוצאות דופן, יימנע בית המשפט מהרשעה. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פד"י פד נב 3 בעמ' 337, נקבע, כי בית המשפט יבחן אפשרות של הימנעות מהרשעה בהצטבר שני תנאים. ראשית, סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה משמעותית בשיקום הנאשם.

16. באשר למהות העבירה, מדובר באירוע חד פעמי, רגעי, מעל בגדיה של המתלוננת. המתלוננת מייד קמה מהמקום. הנאשם התנצל באופן מיידי. יצוין כי לא הוגש לעיוני תצהיר נפגע עבירה, ולא התבקש תסקיר נפגע עבירה, כך שאין נתונים נוספים מעבר לאמור בכתב האישום בדבר עוצמת הפגיעה במתלוננת. כמובן שנגיעה בחזה על ידי אדם זר במקום ציבורי, פוגעת בפרטיות של המתלוננת באופן משמעותי, אך במדרג עבירות המין, מדובר באירוע במדרג חומרה נמוך.

17. מנגד, הרשעת הנאשם תפגע בשיקומו באופן משמעותי ביותר. הן מהתסקיר והן מדברי הנאשם, עולה פגיעה ספציפית כתוצאה מהרשעתו, תוצאה זו אינה מידתית בנסיבותיו של המקרה. כמו כן לא ניתן להתעלם מחלוף הזמן המשמעותי ביותר מאז ביצוע העבירה. בזמן זה הנאשם השלים את לימודיו, התקדם בעבודתו, למד מקצוע נוסף, התחתן ועבר טיפול במסגרת שירות המבחן. כך שניתן לומר

שהאדם העומד בפני היום הוא אינו אותו אדם אשר ביצע את העבירה. חלוף הזמן נובע מהתנהלותה של המאשימה שכן מדובר בתיק לא מורכב ולמרות זאת כתב האישום הוגש למעלה משלוש שנים לאחר ביצוע העבירה, ללא שניתן הסבר לשיהוי. כפי שעולה מדו"ח הערכת המסוכנות, הנאשם סבר כי בשל התנצלותו ולקיחת האחריות האירוע מאחוריו. להפתעתו כתב האישום הוגש זמן קצר טרם נישואיו, והליך זה מלווה אותו בשנות נישואיו הראשונות, כך שעניו הדין גרם לו נזק של ממש. (ר' בעניין חלוף הזמן כשיקול רלוונטי לשאלת ההרשעה בע"פ 39711-10-13 **מדינת ישראל נגד גולדשטיין** ניתן 20.11.13)

18. עוד יש לזקוף לזכותו של הנאשם כי הוא לקח אחריות למעשיו, הן מיד לאחר האירוע והן בדיון בפניו. מדובר בחרטה כנה מעומק הלב. הנאשם חש אמפטיה למתלוננת, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם התנצל בפניה מיד לאחר האירוע, הנאשם אף מוכן לפצותה באופן מלא. לאחר שכתב האישום הוגש, הנאשם לא הסתיר את המעשה מבני משפחתו, סיפר על כך להוריו, לאשתו, והכל במגמה לטפל מן השורש בעניין. כמו כן, למרות שמדו"ח הערכת המסוכנות עולה, כי הנאשם לא סובל מסטייה מינית, הוא הסכים לעבור טיפול והוא מתמיד בו.

19. למרות שהכלל הוא כי יש להרשיע נאשם בפללים, בוודאי כאשר מדובר בעבירות מין, בשל הנסיבות המיוחדות ויוצאות הדופן של תיק זה, ובהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, החלטתי לחרוג מן הכלל ולהמנע מהרשעת הנאשם בעבירה המיוחסת לו.

20. אשר לשאלת העונש - החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש של "צ ומבחן. יחד עם זאת, בהתחשב בכך שהנאשם לא הורשע, ובהתחשב בטיב העבירה ובנסיבותיה, החלטתי להרחיב את היקף השל"צ.

21. אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשין כדלהלן:

- א. של"צ בהיקף של 300 שעות. על פי תכנית שיכין שירות המבחן עד ליום 2.4.14.
- ב. צו מבחן למשך שנה מהיום.
- ג. הנאשם מוזהר כי אם לא ימלא אחר השל"צ או צו המבחן, ידון עונשו מחדש, לרבות הרשעתו.
- ד. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה מס' 1, בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 2.4.14.

העתק הפרוטוקול יישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו אדר תשע"ד, 26 פברואר 2014, במעד ב"כ הצדדים והנאשם.